

29 بهمن؛ درفشی کاویانی علیه ضحاک زمانه

نبض انقلاب سال 57 مردم ایران در قلب خطه آذربایجان تپید و 29 بهمن؛ نقطه عطفی در جریان مبارزات مردم تبریز علیه رژیم طاغوت شد که درفشی کاویانی علیه ضحاک زمانه بود.

به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، قیام 19 دی ماه سال 56 مردم قم در اعتراض به یک مقاله توهین آمیز، اندک اندک به دست فراموشی سپرده می شد و رژیم منحوس پهلوی می رفت تا ستون های بنای پوسیده استبدادی خویش را بر کالبد ایران محکم کند که توفان دیگری به پاخاست و همه رویاهای کاذب طاغوت را به کابوس مبدل کرد، در حالی که برنامه ریزان و اطرافیان شاه، چنین پیشگویی کرده بودند که با سرکوب مردم قم، ایران دیگر مطیع و چشم و گوش بسته پهلوی است، اما تنها 40 روز بعد از آن حادثه خونین، خون انقلاب و نهضت در رگ های دیار آذربادگان و زادگاه مبارزان و عالمان یعنی تبریز، جاری شد.

29 بهمن ماه سال 56، نقطه عطفی بود تا با برپایی آیین های چهلم قیام شهرها، نهضت خمینی کبیر(ره) به یک قیام و انقلاب سراسری تبدیل شده و به بهار دلنشین پیروزی مردم در دهه فجر سال 1357 ختم شود. بنابراین همچنانکه بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران و رهبر معظم انقلاب تاکید کرده اند، مردم تبریز و آذربایجان شرقی، صاحبان اصلی انقلاب هستند و بدینگونه بود که نهال جمهوری اسلامی در سرزمین آذربایجان پا گرفت و سلسله جناب مبارزه با طاغوت و استبداد و فساد، از روحیه و اراده پرصلابت مردم متدین آذربایجان شرقی رنگ واقعیت یافت.

عصر روز 28 بهمن 56، جنب و جوش محسوس آذربایجان را فراگرفته بود، بازار تبریز در تکاپوی فردا بود. در داخل دانشگاه تبریز نیز برخی دانشجویان برنامه می فردا را در گوش هم زمزمه می کردند.

شهید قاضی طباطبایی، روحانی مجاهد و مبارز آن دوران، در نقش روشنگری عالیقدر، همه این حرکت ها و جنب و جوش ها را هدایت می کرد. او قصد داشت نخوت و رخوت حاصل از سرکوب قیام خونین مردم شهر قم که استبداد طاغوت را فراگرفته بود بزدايد و رؤیای نحس حکومت پهلوی را به کابوسی بنیان فکن تبدیل سازد.

«شهید قاضی» مقدمات برگزاری آئین اربعین شهدای شهر قم را با هدف احیای دوباره مبارزه علیه طاغوت فراهم کرد.

مکان این مراسم مسجد قیزللی تبریز در روز 29 بهمن بود.

«قیزللی» یکی از مساجد مرکزی و مهم وقت تبریز بود که به کانون معترضین و مبارزین مبدل شده بود. ساعتی نگذشت که عمال رژیم، از هدف اصلی تجمع کنندگان آگاه شدند. بنابر این فرماندار نظامی شهر با گسیل نیروهای خود فروخته خود به محل مسجد قیزللی از ورود عزاداران به داخل مسجد جلوگیری کرد. اما کار به همین جا ختم نشد، چرا که توهین یکی از نظامیان به این مکان مقدس به منزله جرعه ای بود که بر انبار باروت زده باشند.

«تجلا» آن دانشجوی متعهد و مبارز، سکوت را جایز ندانست و با اعتراض خشمگین خویش، جان خود را به سوی ملکوت پرواز داد تا پیکر خونین اش، درفشی باشد کاویانی علیه ضحاک زمانه.

و از این هنگام بود که حرکت آن قطره ها به جویباری بزرگ و سپس اقیانوسی عظیم مبدل شد و تمام شهر تبریز را فرا گرفت. در ادامه مبارزات، پیکر 13 آلاله سرخ دیگر نیز بر زمین افتاد تا به عدد 14 معصوم، 14 پیرو عاشق و شیفته دین و ایمان و ایران، در خون خویش غلطان شوند و چراغ فروزان مبارزه و آزادی خواهی که می رفت، روبه افول گذارد، دوباره برافروخته شده و در نهایت بیرق سرخ شهادت، استقلال و دین مداری بار دیگر بر سرتاسر ایران به اهتزاز درآید.

«تبریز» در 29 بهمن 56 ثابت کرد که به راستی پرچمدار عزت خواهی و استقلال و دیانت است.

محمد خوش نیت_خبرنگار خبرگزاری فارس در تبریز